

[Viggo Starcke.]

er egentlig forbløffende, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen kan stå op og antyde noget sådant. Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne have lov til at citere, hvad det ærede medlem hr. Tholstrup udtrykkeligt svarede det ærede medlem hr. Aksel Larsen den 16. marts i fjor ved tredje behandling af en sukkerordning. Da udtalte det ærede medlem hr. Tholstrup om den nye fabrik i Jylland:

„De skal have adgang og lov til at gøre det for deres egne penge, hvis de har lyst.“

Jeg ville tro, at dette svar er klart og koncist nok til at tilfredsstille det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Ellers kan jeg henvise til, at vi altid i vore blade, taler og artikler har hævdet dette synspunkt.

Dernæst beklagede det ærede medlem hr. Aksel Larsen sig over, at han var blevet behandlet på en bestemt måde i forfatningskommissionen. Jeg er ikke medlem af forfatningskommissionen, og det er langt fra mig at ville foreskrive forfatningskommissionen retningslinier for, hvordan den skal tilrettelægge sit arbejde, eller hvordan den skal opføre sig. Men det er mit bestemte indtryk, at forfatningskommissionen beskæftiger sig med forfatningen, og jeg vil derfor gerne spørge det ærede medlem hr. Aksel Larsen, om han er interesseret i forfatningen, om han er interesseret i, at forfatningen holdes, om han er interesseret i love, som bygges op på forfatningens grund, om han er interesseret i, at menneskenes arbejde, erhverv og handlinger skal foregå indenfor lovens rammer, eller om de også, i givet fald, skal have lov til at foregå udenfor lovens rammer.

Jeg retter disse spørgsmål til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, fordi der i manges sind hersker en tvivl overfor det ærede medlems anskuelser på dette område, og mange mener, at han indtager en tvetydig stilling, både i national henseende og i demokratisk henseende, overfor folkestyret.

En lov skal efter min mening have lov til at blive ændret, men loven skal ændres på forfatningsmæssig måde og ikke udenfor forfatningens grund. Da det ærede medlem nu interesserer sig så stærkt for forfatningskommissionen, vil jeg bede ham om heroppefra at besvare med et „ja“ eller et „nej“, om han mener, at livet i samfundet skal leves på forfatningens grund og erhvervslivet og menneskenes handlinger skal udfolde sig indenfor lovens rammer eller udenfor lovens rammer.

Aksel Larsen: Jeg kan strække mig meget vidt, men strække mig så vidt som til at give mig til at føre en diskussion om principielle forfatningsspørgsmål ved denne lejlighed, hvor vi taler om sukkerafgift og lignende ting, kan jeg nu alligevel ikke. Derimod kan jeg sige, at jeg ikke har beklaget mig over noget, og at jeg ikke har talt om forfatningen; jeg har blot gjort det ærede medlem hr. Viggo Starcke opmærksom på, at hans partifælle, det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), har godkendt, at forfatningskommissionen i forhold til det kommunistiske partis repræsentant optrådte nøjagtigt på samme måde som den, hvorpå det nedatte folketingsudvalg har optrådt overfor det ærede medlem hr. Viggo Starcke, hvilket han så bittert beklager sig over. Og så har jeg spurgt det ærede medlem hr. Viggo Starcke, hvorfor han så bittert beklager sig over, at den skæbne har ramt ham, når hans parti var glad over, at den skæbne ramte et andet parti i forfatningskommissionen. Det er det, sagen drejer sig om; den drejer sig ikke om principielle synspunkter i forbindelse med forfatningen — og jeg ved ikke, hvilke mærkværdige spørgsmål det ærede medlem søgte at rage ind i denne krisedebat.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke kom med et citat af det ærede medlem hr. Tholstrup, der har sagt, at folk i Jylland skal have lov til at bygge en sukkerfabrik for deres egne penge, hvis de har lyst. Det skulle det ærede medlem have brugt forleden dag, da der var radiotransmission, men da lod han være med det. Det ærede medlem ved udmærket vel, at i øjeblikket står spørgsmålet ikke om, hvorvidt de mennesker må bygge for deres egne penge eller ej, ikke om, hvorvidt de kan få koncession — det spørgsmål har slet ikke været rejst endnu. Spørgsmålet står om, hvorvidt de kan få lån af Marshallpengene, hvilket man, såvidt jeg forstår, har nægtet dem. Det er problemet. Men lytterne kunne kun opfatte det ærede medlem hr. Viggo Starckes udtalelse sådan, at han syntes, der blev begået uret mod de mennesker i Jylland, fordi man sagde nej til at lade staten kautionere eller til at låne dem Marshallpenge til formålet. Jeg mener, at den fabrik burde bygges, fordi jeg mener, det ville være samfundsgavnligt, om vi producerede noget mere sukker. Derfor mener jeg, at samfundet gennem sine organer, gennem staten bør hjælpe til, at fabrikken bliver bygget, men jeg kunne have ønsket, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke havde klargjort sine